Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26098
Copyright: Admont, Benediktinerstift

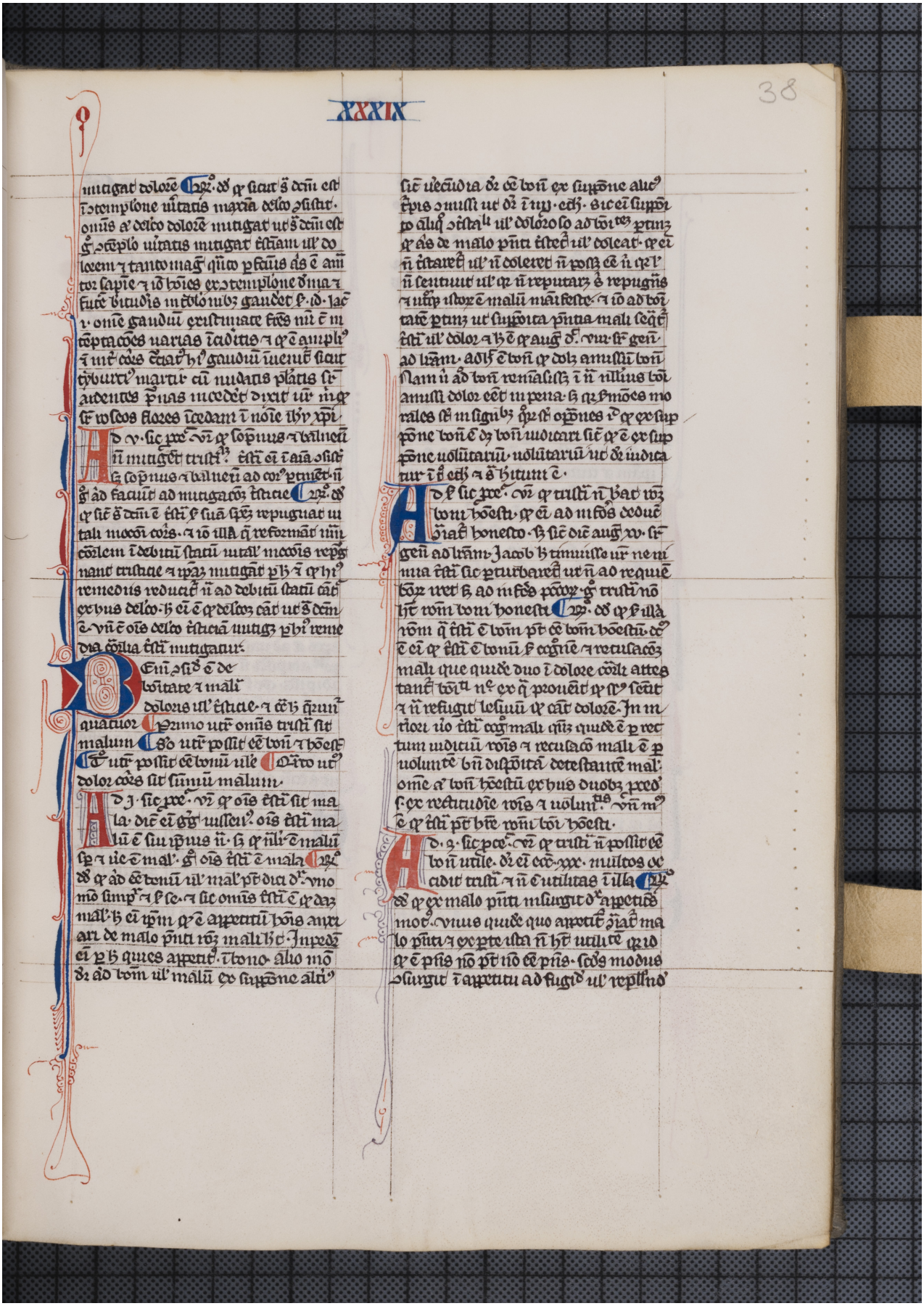

mutatur dolore. Ad. 2. dicendum quod sicut dicitur de ira
et temperantia ultratis maxima delectatio consistit
omnis a delectatione dolore mutatur ut dicitur de ira
et temperantia ultratis mutatur etiam ulterior do
lorem tanto magis quanto profectus ad amicitiam
sapientie et id hoies ex temperantia diuina et
fortitudinis in dolorib; gaudet secundum id. Jac
1. omne gaudium existimate fratres mei cum in
temptationes varias incideritis et quantum ad
mutationes contrarias habitus et quantum ad
hoc gaudium inuenitur sicut
tyburtius martir cum nudatis plantis si
ardentes primas incedebat dixit ut ait quasi
in roseis floribus incedam in nomine domini xpi.

Ad 3. sic proceditur quod sapientia et beatitudo
non mutetur tristitia. Etiam omne contrarium
sapientia et beatitudo ad contrariandum non
habet ad facultatem ad mutationem istarum. Contra. Quod
quia sicut dicitur in ethicis sua spes repugnat u
tilitati mercatorum. et id illa non reformatur nisi
secundum debitum statum utilitatis mercatorum repug
nant tristitie et pax mutatur. Ergo et hi
remediis reducuntur ad debitum statum cum
exhibus delectabile et quia delectatio est ut dicitur
et vnde omnis delectatio existens mutatur ergo hi reme
dia contraria existentia mutantur.

Deinde quaeritur de
beatitudine et malitia
dolorum ulterius existente. et circa hanc quaestionem
quatuor. Primo utrum omnis tristitia sit
malum. Secundo utrum possit esse bonum et honestum.
Tertio utrum possit esse bonum vtile. Quarto utrum
dolor cordis sit summum malum.

Ad 1. sic proceditur quod omnis tristitia sit ma
la. dicit enim gregorius nyssenus. omnis tristitia ma
lum est sicut ipsum non. Et quia tristitia malum
est et malum. Et omnis tristitia est mala. Contra
quod ad esse bonum vel malum pertinet dicit dionysius
nomine simpliciter et secundum se. et sic omnis tristitia est quia
malum. Et ei ipsum quod est appetitum boni auer
tari de malo puta rei malitiae. Impedit
ei ipsum quod appetit. Tertio alio modo
dicitur ad bonum vel malum ex supponente alteri

sicut accidit ei esse bonum ex supponente alteri
ipsum omnis ut dicitur in nono ethicorum. Sic ergo si
quod aliquid existat vel dolorosum ad bonum pertinet
quod aliquis de malo puta existens vel doleat quod ei
non existere vel non doleret non posset esse nisi esset vel
non sentiret vel quod non reputaret esse repugnans
et nisi ipsum esset malum manifeste. et id ad bonitatem pertinet
ut supponitur ipsum malum secundum
existit vel dolor et hoc est quod augustinus. vnde sicut geni
ad literam. ad hoc est bonum quod dolor amissi boni
sanam non ad bonum reuocaretur. Et non omnis bonum
amissi dolor esset in pena. Et quia omnes mo
rales sed in signis quia sed omnes id quod ex supponente bonum est dicitur bonum indicari sicut quod est ex supponente voluntarium. voluntarium ut dicitur indicatur in ethicis et habitum est.

Ad 2. sic proceditur quod tristitia non habet rationem
bonum honesti. quia ei ad minus deducit
in aliquid honesto. Et sicut dicit augustinus. sicut
genesim ad literam. Jacob et timuisse ut ne mi
nuta existat sic perturbaretur ut non ad requiem
tendere vult et ad minus pertinet quod tristitia non
habet rationem boni honesti. Contra. Quod quia
rationem quia existit est bonum per se bonum honestum. de
est ei quod existit est bonum et cognitione et reuelatione
malum que quidem duo in dolore contingit attes
tantur bonum nec ex quo prouenit quod sicut secundum
et non refugit lesionem quod contingit dolorem. In mi
nori id existit cognitio mali quia quidem est per rec
tum iudicium rationis et reuelatio mali est per
voluntatem bonam disponitur detestantem mali
omnem a bonum honestum ex duobus duobus praedi
cis ex rectitudine rationis et voluntatis. vnde mani
festum est quod existit per bene bonum boni honesti.

Ad 3. sic proceditur quod tristitia non possit esse
bonum utile. dicit enim ecclesiastes. xxx. multos de
cidit tristitia et non est utilitas in illa. Contra
quod ex malo puta insurgit desiderium
mori. Omnis quidem quo appetitus fiat ma
lo puta et expetere illa non habet utilitatem quid
quod est pius non potest nisi esse pius. sicut modus
insurgit in appetitu ad fugiendum vel repellendum